

nunquam tamen non invenit amor, quod scribat,^f qui omnium *Deorum* disertiss. & facundissimus est. Peto autem abs te, ut quid de Werderi isto opere censeas, ad me quamprimum velis perscribere. De Poesi ego ita sentio, illustrem prorsus, atque eximiam esse, & paria posse facere cum *Epica Græcorum Latinorumque*, quorum vineta insigniter cædit.⁵ Translationem verò multò & operosiorum Hubnerianâ Bartaßii⁶ & meliorem iudico: quamquam⁸ Italica nondum licuit cum nostris conferre. Sunt tamen non pauca, quæ peccavit ibi Nobilissimus Vir: & quæ potissimam partem nunc ipse videtur agnoscere. Quoties enim articulum neutrius nominibus fœmininis addidit? Quoties singulari numero loco pluralis, recto casu pro obliquis usus est? Atque ad istam faciem plura alia sibi indulget, in id tantum, ut versus possit constare. Quæ^h si licita nobisⁱ & permissa arbitrat^{ur}, næ soli omnium Germani sumus, quibus impunè solæcismos⁷ liceat facere. Quod tamen negat et^l ad ravim usque pernegat, Priscianus^{k8}, Vir Ornativissimus, cuius ego iudicio, in^l talibus certe plurimum soleo [43v] deferre. In terminationibus versus Gallorum rationem sequutus^m videtur potius, quam tua præcepta,⁹ quæ profecto extra omnem controversiæ aleam posita sunt.¹⁰ Sed et in ipsa dictione aliquando minus placet,ⁿ ut quum vel^o obsoletis^p & inusitatis vocabulis, vel sordidis, & vulgo tantum tritis utitur. Verùm hæc non nisi illis nota sunt, quos Musæ intra velum docuerunt. Quicquid tamen sit multum^q profecto amo, & æstimo virum illum ob hanc navatam nobis operam: & plura fortassis emendabit, si iterare editionem contigerit.¹¹ Neque enim suis opinionibus ita hæret, ut aliorum sententiâs prorsus negligat. Quin libenter præbere aurem solet, qui recta monent. Et verò non amo tantum^r illum^s, sed & multa mihi de eo polliceor. Est enim^t nobile et excellens in ipso ingenium, quodque vel maximum Poetam nobis posset promittere, si ad Græcorum & Latinorum prudentiam melius esset eruditum. Testatur apospasmation illud carminis de Christi magnificentia quod in præfatione ad Lectorem dedit;¹² quod^u naturâ valeat. De itinere tuo Dacico,¹³ iterum^v te moneo ut^w cautè illud suscipias, et cum accuratissima curâ tuæ salutis. Nam ut tu parum cures quid^x de te futurum sit: cogitare tamen debes et^y sedulò tecum expendere, quid de te patria communis sibi exspectet. Cujus certe maximè interest te^z quam diutissimè superare. Profectò ego pro te omnia etiam [44r] tuta timeo. Nam, ut nosti, maximo amori maximus^{aa} semper metus junctus est. Itaque te per quicquid sanctum tibi ac charum est, oro, quæsoque ut^{bb} tui rationem habeas, et maneat potius, si quid timendum fuerit, quam incertis periculorum te committas. Pereat omnis Dacia^{cc}, modo Opitius noster nobis superet. Hæc ad te frater nunc^{dd} scribere placuit, quæ boni consules. Nam & parum polita sunt, & citra omnem curam illita potius chartæ quàm^{ee} inscripta. Ego hoc unum adhuc te^{ff} rogo, ut sive^{gg} eas in Daciam, sive domi tuæ maneat, Buchnerum tuum constanter pergas amare^{hh}. Raptim Wittebergæⁱⁱ ad d. 17. Junij An. 1626.

Ampliss. & Clariss. Viris DDnn. ^{jj} Kirchnero¹⁴ & ^{kk} Nuslero¹⁵ adscribo salutem. Sed heus sodes de Belgicis Heinsij memor esto¹⁶
T. A. BUCHNER^{ll}